

Idealne karakteristike čokota

Naslov originala: Measuring Canopy Characteristics - Characteristics of the ideal (or "ideotype") canopy; (*Mjerenje karakteristika krošnje - Idealne karakteristike čokota ili "ideotipske"*).

Izvor: Wine Grape Production Guide for Eastern North America.

Objavljeno: by *Andrew G. Reynolds*, Brock University (Ontario, Canada) i *Tony K. Wolf*, Virginia Tech.

Prevod: Dragutin Mijatović

Vinogradari kvantifikuju ravnotežu čokota na različite načine, uključujući težinu orezane loze; prosječnu težinu lastara, debljinu i dužinu internodija pojedinih lastara; odnos površine lišća i prinosa grožđa; i odnos prinosa i težine zimskom rezidbom odbačene loze. Zapažanja o pojavi i razvoju bočnih lastara-zaperaka, relativnoj veličini i boji lista mogu se takođe koristiti i za procjenu karakteristika čokota.

Istraživanja provedena u širokom rasponu uslova uzgoja i na mnogim sortama grožđa dovelo je do razvoja idealne ili "ideotipske" krošnje - nečega čemu treba težiti u optimizaciji kvaliteta grožđa i vina. Ideotipske karakteristike čokota mogu se koristiti kao „Bodovna karta“ tokom perioda od šarka do berbe kako bi se procijenile prosječne karakteristike čokota u vinogradu. Koncept bodovanja krošnje (zelene površine čokota) izuzetno je koristan, čak i ako se ne koristi svih osam elemenata idealnog čokota (tabela 1). Neka od najčešće korištenih mjerenja su težina orezane loze, gustina lastara, presjeci krošnje i razvojne karakteristike lastara.

Težina orezane loze

Prikupljanje i upotreba podataka o težini orezane loze razmatrani su od raznih autora više puta. Težina orezane loze veća od 600 grama po dužnom metru krošnje simptomi su prekomjerne bujnosti vinove loze i sugerišu da je opravdana podjela krošnje ili druge tehnike „devigoracije“ smanjivanja bujnosti čokota.

Gustina lastara

Gustina lastara je broj lastara po jedinici dužine krošnje i obično se odnosi na ukupnu gustinu lastara na čokotu: što je veća gustina lastara, to je krošnja deblja ili gušća. Iako se gustina lastara može procijeniti u bilo kojem trenutku vegetacije, to se obično radi ubrzo nakon kretanja okaca, kada se korektivno prorjeđivanje po potrebi može lako postići. Gustina lastara treba biti u rasponu od 10 do 16 lastara po metru reda ili krošnje. Za čokote sa razmakom od

180 cm u redu i uz uzgojni oblik čokota sa nepodeljenom krošnjom, to bi značilo 18 do 30 lastara po čokotu. Niži broj je pogodniji za sorte krupnijih grozdova i vrlo rodne sorte kao što su Seyval i Sangiovese. Gornja granica je pogodna za sorte sa malim grozdima kao što su Norton ili Riesling. Kao početna tačka, većina sorti će dati poželjne prinose zrelog grožđa sa gustinom do 13 lastara po metru krošnje.

Presjeci krošnje

Transekti krošnje ili tačkasta kvadratna analiza mjeri debljinu (slojevi lišća) krošnje, njenu poroznost (praznine u lišću) i procenite grozdova i lišća izloženih sunčevoj svjetlosti. Takva se mjerenja obično vrše na ili ubrzo nakon šarka. Transekti krošnje pružaju znatnu količinu informacija o gustini krošnje. Rodno područje idealne krošnje ima sljedeće karakteristike: oko 20% praznine u krošnji, 1 do 2 sloja lišća i 80% ili više grozdova izloženih spoljašnjosti krošnje tokom određenog dijela dana.

Razvoj lastara

U idealnom slučaju, lastari bi trebali brzo narasti na 15 ili 20 čvorova (okaca), a zatim prestati rasti, slijedeći razvoj bočnih izdanka. U stvarnosti, bujni lastari često nastavljaju dobro rasti nakon šarka i mogu premašiti dužinu više od 50 okaca ako se ne prevršuju ili pinciraju. To se posebno odnosi na uspravno usmjerene-rastuće lastare, poput onih sa lastarima na vertikalno postavljenim naslonima. Bujni lastari često daju bujne bočne izbojke, koji svojim dodatnim lišćem dodatno pogoršavaju zagušivanje krošnje. Snagu lastara treba periodično procjenjivati tokom vegetacije; a vrhovi lastara uklonjeni-orezani, ako je potrebno. Po potrebi se mogu ukloniti i bočni izdanci.

Izrazi prinos, nivo prinosa i opterećenje često se koriste naizmjenično u popularnoj i naučnoj literaturi. U ovom poglavlju koriste se sljedeće definicije:

Prinos ili veličina prinosa. Prinos grožđa po čokotu ili po jedinici površine (kilograma po čokotu ili tona po hektaru).

Nivo prinosa. Broj zadržanih grozdova po lastaru, po jedinici težine orezane loze ili po jedinici dužine krošnje.

Opterećenje. Odnos prinos grožđa i težina orezane loze, ali obe promjenljive mjerene u istim jedinicama (kilogramima grožđa i kilogramima loze) iz iste vegetacije. Odnos od 10:1 do 12:1 trenutno je prihvaćeni maksimum za sorte Vinifera (4,54 kilograma grožđa proizvedenog na čokotu koji je dao 0,45 kilograma orezane loze).

Komponente Prinosa

U komponente prinosa uključeni su: Broj čvorova (nodusa, okaca) zadržan u orezivanju; Broj lastara razvijenih u proljeće; Broj lastare naredne zime; Težina rezidbom odbačene loze (kg po čokotu); Težina lastara (grama); Prinos grožđa (kg po čokotu); Broj grozdova po čokotu; Broj grozdova po lastaru; Težina grozda (grama); Masa bobice (grama); Broj bobica u grozdu i Odnos: prinos/težina orezane loze.

Faktori koji utiču na komponente prinosa

Na komponente prinosa utiču: Gustina sadnje; Oblik naslona; Zimska rezidba; Kretanje okaca; Cvjetanje; Zametanje bobica i Razvoj bobica.

Tabela: 1. Idealni pokazatelji čokota vinove loze

	Karakteristika čokota	Optimalna vrijednost (između šarka i berbe, ako nije drugačije naznačeno)	Opravdanje
1	Gustina lastara	10-16 lastara na 100 cm krošnje čokota	Veće vrijednosti izazivaju zasjenjivanje krošnje čokota. Niže vrijednosti uzrokuju veću snagu lastara i potencijalno niske prinose.
2	Dužina lastara	15–20 čvorova (nodusa, okaca)	Lastari kraći od 15 okaca (prije orezivanja) ukazuju na neadekvatnu snagu-bujnost. Ako su orezani na dužinu manje od 15 okaca, to može biti pretjerano prevršivanje. Neorezani lastari duži od 20 okaca pokazatelj su prekomjerne snage.
3	Razvoj bočnih lastara (zaperaka)	Idealno nijedan	Prekomjerni rast bočnih izbojaka (zaperaka) može dovesti do zasjenjivanja. Prisustvo zaperaka može osigurati dodatne ugljohidrate grožđu i lastarima ako je osnovno lišće neaktivno.
4	Veće prisustvo vrhova lastara	Idealno nijedan	U idealnom slučaju, lastari bi trebali prestati rasti početkom šarka.
5	Pojedinačna težina lastara	27-45 grama (tokom mirovanja)	Vrijednosti ispod 27 grama po lastaru ukazuju na neadekvatnu bujnost, snagu. Vrijednosti veće od 45 grama ukazuju na „nekorisno drvo“ koje ima malo roda i podložno je izmrzavanju tokom zime.
6	Težina orezane loze	298-597 grama na 100 cm čokota (za vrijeme mirovanja)	Vrijednosti ispod 298 grama po metru čokota ukazuju na malu bujnost. Vrijednosti veće od 597 grama po metru čokota često ukazuju na zasjenjivanje.
7	Odnos površine lišća i težine grožđa	0,62-1,23 m ² po 1 kg	Vrijednosti manje od 0,62 m ² mogu ukazivati na prekomjerno orezivanje, iako je ova vrijednost donekle specifična za sortu.
8	Odnos prinosa i mase orezane loze	5–10	Vrijednosti manje od 5 ukazuju na nedovoljno opterećenje. Vrijednosti veće od 10 često ukazuju na pretjerano opterećenje, iako je ovo vrlo specifično za sortu.